

domstolens kansli den 8 februari 2002, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan Sante Pasquini och INPS (Istituto nazionale della previdenza sociale; nationell försäkringskassa) beträffande följande frågor:

Är en nationell bestämmelse som, för det fall belopp utbetalats utan grund till följd av tillämpning av gemenskapslagstiftningen, inte föreskriver några tidsbegränsningar vid återkrav av de belopp som utbetalats utan grund, vilket strider mot rättssäkerhetsprincipen, förenlig med målen i rådets förordningar nr 1408/71⁽¹⁾ och nr 574/72⁽²⁾?

Skall de ovannämnda gemenskapsrättsliga bestämmelserna tolkas så att de utgör hinder för att tillämpa en nationell bestämmelse som inte föreskriver några tidsbegränsningar vid återkrav av belopp som utbetalats utan grund till följd av att relevanta gemenskapsrättsliga bestämmelser har tillämpats för sent eller felaktigt?

Är det, med beaktande av att det i övergångsbestämmelserna för tillämpningen av förordningarna om social trygghet föreskrivs en tidsfrist på två år för att med retroaktiv verkan göra anspråk på de rättigheter som föreskrivs i dessa förordningar, möjligt att *e contrario* tillämpa samma tidsfrist på två år, från delgivningen av återkravet av de belopp som utbetalats utan grund, i de fall då rättigheter som tidigare beviljats har nedsatts, om inte mer fördelaktiga tidsfrister har föreskrivits i nationell rätt och förutsatt att den berörda personen inte har handlat uppsåtligt?

⁽¹⁾ EGT L 149, 5.7.1971, s. 2.

⁽²⁾ EGT L 74, 27.3.1972, s. 1.

Sökanden yrkar att domstolen skall

- fastställa att Republiken Italien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt kommissionens direktiv 1999/48/EG⁽¹⁾ av den 21 maj 1999 om anpassning för andra gången till den tekniska utvecklingen av rådets direktiv 96/49/EG⁽²⁾ om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om transport av farligt gods på järnväg genom att inte anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet eller genom att i vart fall inte underrätta kommissionen om sådana åtgärder,
- förplikta Republiken Italien att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Enligt artikel 249 EG (f.d. artikel 189 i EG-fördraget) skall ett direktiv med avseende på det resultat som skall uppnås vara bindande för varje medlemsstat till vilken det är riktat. Detta medför en skyldighet för medlemsstaterna att iaktta de frister för införlivande som fastställs i direktiven. Denna frist löpte ut den 1 juli 1999 utan att Republiken Italien hade antagit nödvändiga bestämmelser för att följa det direktiv som kommissionen hänvisar till i sina yrkanden.

⁽¹⁾ EGT L 169, 5.7.1999, s. 58.

⁽²⁾ EGT L 235, 17.9.1996, s. 25.

Avskrivning av mål C-18/99 ⁽¹⁾

(2002/C 84/94)

Talan mot Republiken Italien väckt den 19 februari 2002 av Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-50/02)

(2002/C 84/93)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 19 februari 2002 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Republiken Italien. Sökanden företräds av Marie Wolfcaarius och Roberto Amorosi, båda i egenskap av ombud.

Genom beslut av den 6 november 2001 har ordföranden för Europeiska gemenskapernas domstol förordnat om avskrivning av mål C-18/99, Europeiska gemenskapernas kommission mot Aiolika Parka Siteias AE.

⁽¹⁾ EGT C 86, 27.3.1999.